

Helliggørelsen

Saulus fnyste stadig af raseri og truede Herrens disciple med mord; han gik til ypperstepræsten og bad ham om breve til synagogerne i Damaskus for at fængsle dem, der hørte til Vejen, og som han kunne finde, både mænd og kvinder, og føre dem til Jerusalem. Men undervejs, netop som han nærmede sig Damaskus, skinnede et lys fra himlen pludselig om ham. Han faldt til jorden og hørte en røst sige: »Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig?« Han svarede: »Hvem er du, herre?« Han sagde: »Jeg er Jesus, som du forfølger. Men rejs dig og gå ind i byen, så vil du få at vide, hvad du skal gøre.« Hans rejseledsagere stod målløse; nok hørte de røsten, men de så ingen. Så rejste Saulus sig op fra jorden, men skønt hans øjne var vidtåbne, kunne han ikke se. De måtte lede ham ved hånden og føre ham ind i Damaskus. I tre dage kunne han ikke se, og han hverken spiste eller drak. (Apg. 9,1-9)

Der hersker ingen tvivl om at Saulus her havde et kraftfuldt møde med Kristus, som forvandlede ham for altid. Vil sådan et møde forhindre religiøsitet? Jeg spørger, fordi religiøsitet holder mennesker i fangenskab, så de ikke oplever den frihed, som Kristus har løskøbt dem til.

Paulus brev til romerne viser, at Paulus - efter sit møde med Kristus - oplevede at kæmpe med religiøsitet. Man mener, at Romerbrevet er skrevet under Paulus tredje missionsrejse, så det er ikke skrevet lige efter, at han vendte om til troen på Kristus; men faktisk et godt stykke inde i hans kristne liv. Det har betydning for, om religiøsitet er en del af del kristne liv. Kapitel 7 i Romerbrevet, peger på at Paulus selv har kæmpet, fordi han troede på et tidspunkt, at han kunne behage Herren. Mens kapitel 8 fortæller om, hvordan det er, når religiøsitetens åg slipper. Nu skal jeg måske lige forklare, hvad jeg mener med religiøsitet: at tro at vi skal gøre noget for Gud - altså troen på at vi skal behage Herren ved vores handlinger. Når religiøsitetens åg bliver taget bort, kommer helliggørelsen – først nu kan Helligånden begynde at arbejde. Helliggørelsen er umulig, hvis vi tror, vi skal gøre noget for Gud, eller hvis tror, at vi kan behage Ham ved vores gerninger.

Først skal vi forstå, at vi er retfærdige på grund af Jesus Kristus, vi har adgang til Gud på grund af Jesu Kristi lydighed. Det betyder, at intet du gør - godt eller dårligt - påvirker dit forhold til Gud. Du står som syndfri foran Gud, fordi Jesus tog al din synd på sig, da Han blev korsfæstet. Gud husker ikke din synd, så uanset hvad du gør, ser Gud ikke din synd, når du tror på Jesus Kristus. Det er i sig selv en kæmpe befrielse. Alle de velsignelser, som bliver nævnt i biblen, tilhører dig på grund af Jesu Kristi lydighed. Vi har fået fred med Gud – Halleluja.

Du har måske oplevet denne frihed, men så dukker der noget andet op – noget i dig vil ikke gøre det, som behager Gud. Hvis vi på nogen måde har bare en lille smule tillid til, at vi kan gøre noget for at behage Gud, vil vi løbe hovedet mod muren. Vi vil fejle igen og igen – for vi kan ikke behage Gud. Det er Jesu Kristi lydighed, som er gældende - ikke vores lydighed.

Jesu korsfæstelse bragte retfærdighed til os, vi har fået fred med Gud. Helliggørelsen er ikke noget alle kristne som opnår, fordi de sidder fast i troen på, at de kan behage Gud / at de skal behage Ham - f.eks. ved at leve et helligt liv.

Dengang I var syndens trælle, var I frie over for retfærdigheden. Hvad fik I da? Frugter, som I nu skammer jer over; de ender jo med død. Men nu, da I er blevet befriet fra synden og er blevet trælle for Gud, får I den frugt, at I helliges, og til sidst evigt liv. For syndens løn er død, men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre. (Rom. 6,20-23)

Vi tror på Jesus Kristus, men vi prøver at helliggøre os selv ved at prøve at behage Gud. Det, vi bevæger os ind i nu, er opstandelsen - at Jesus opstod ved Guds kraft, steg til himmels og Helligånden blev forløst. Det her skriftsted fortæller os, hvordan vi stopper med at synde og begynder at leve et helligt liv. Der står skrevet, at vi får den frugt, at vi helliges. Det er sjovt, at det er frugt, som bliver nævnt, for frugter kan ikke tvinges frem. Frugter kommer helt af sig selv - uden menneskelig anstrengelse. Så, at stoppe med at

synde og leve et helligt liv, er ikke vores anstrengelse – medmindre du kan få et æbletræ til at bære æbler. Pga, at vi er blevet retfærdiggjorte og har fået Helligånden, vil vi blive helliget helt automatisk - medmindre vi prøver at behage Gud ved vores gerninger.

Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus. For livets ånds lov har i Kristus Jesus befriet mig fra syndens og dødens lov. Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet, for at lovens krav skulle opfyldes i os, som ikke lever i lydighed mod kødet, men i lydighed mod Ånden (Rom. 8,1-4).

Der er altså ingen fordømmelse for os, fordi vi er i Kristus. Gud fordømmer os ikke, Jesu blod dækker os, men ofte vil vore hjerter fordømme os og vi vil så begynde at gøre gerninger for at behage Gud. Helliggørelsen er Helligåndens værk i dig og hvis du blander dig - ved f.eks. at holde op med at ryge eller andet fordi du har hørt at det er en synd - så fordømmer dit hjerte dig (ikke Gud; men dit hjerte). Hvis det er andre mennesker, som dømmer dig, så tager de fejl. Det er Helligåndens værk i dig; ikke dit

værk. Og hvis nogen her tænker: men der står, jeg skal leve i lydighed mod Ånden? – når vi tror på Kristus, så hører vi Ham til, derfor har vi Guds Ånd boende i os, og det er altså en meget kraftfuld Ånd, som bor i os. Ånden vil være lydige i dig, hvis du ikke anstrenger dig for at være lydige. Så snart du tror, du kan opfylde Guds krav eller at du skal opfylde Guds krav, bevæger du dig tilbage i trældom. Ånden lever i dig på grund af retfærdighed.

Men I er ikke i kødet, I er i Ånden, så sandt som Guds ånd bor i jer. Den, der ikke har Kristi ånd, hører ikke ham til. Men når Kristus er i jer, er legemet ganske vist dødt på grund af synd, men ånden har liv på grund af retfærdighed. (Rom. 8,9-10).

Helliggørelsen er Guds, Kristus' og Helligåndens værk i dig.

Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renses han, for at den skal bære mere frugt. (John. 15,1-2)

Jeg har hørt dette skriftsted utallige gange - ofte i forbindelse med helliggørelse. For nylig har jeg erfaret, at oversættelse fra græsk er ukorrekt, hvor der står: at den gren, som ikke bærer frugt, bliver fjernet. På græsk står der, at Han løfter den op, det betyder meget for evnen til at bære frugt. For hvis man bliver løftet op som gren, betyder det mere sol - og for at vokse og bære frugt har grenen brug for sol. Dette skriftsted vidner om, at det ikke er os, der frembringer frugt, men Kristus som er træet - med hjælp fra vingårdsmanden. Kristi gerninger gør, at vi kan bære frugt, og Guds kærlighed sørger for, at vi bliver i stand til at bære frugt og at frugten bliver talrig. Vi er grene, der intet kan gøre.

At erfare, at vi ikke kan behage Herren, er et nødvendigt trin i helliggørelsen. Vi må bare ikke blive ved med at prøve at behage Herren, for så går vi glip af friheden.

Kærlig Hilsen

Stephanie